

Sygn. akt VU 6069/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 listopada 2014 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział V Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący SSR del. Urszula Sipińska-Sęk

Protokolant st. sekr. sądowy Zofia Aleksandrowicz

po rozpoznaniu w dniu 18 listopada 2014 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie

sprawy z wniosku M. K. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o emeryturę

na skutek odwołania M. K. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 23 lipca 2014 r. sygn. (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VU 6069/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 23 lipca 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. odmówił wnioskodawcy M. K. (1) prawa do emerytury ponieważ nie osiągnął 25 letniego ogólnego stażu pracy. Organ rentowy nie uwzględnił okresów od 28 grudnia 1974 roku do 29 grudnia 1974 roku ponieważ w tym okresie wnioskodawca nie świadczył pracy po zakończeniu zasadniczej służby wojskowej i od 30 grudnia 1974 roku do 25 lutego 1975 roku ponieważ w tym okresie przebywał w zakładzie karnym.

W odwołaniu od decyzji, złożonym w dniu 1 sierpnia 2014 roku M. K. (1) wniósł o przyznanie prawa do emerytury wskazując, że do służby wojskowej został powołany z Fabryki (...) w R. od dnia 8 września 1973 roku do 17 kwietnia 1975 roku a ZUS nie uwzględnił mu okresu od 28 grudnia 1974 roku do 25 lutego 1975 roku tj. okresu toczącego się śledztwa i oczekiwania na wyrok Sądu (...) w S..

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. wniósł o oddalenie odwołania powielając argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji.

Na rozprawie w dniu 6 października 2014 roku wnioskodawca wnosił o zaliczenie mu do stażu pracy okresu od 30 grudnia 1974 roku do 25 lutego 1975 roku tj. okresu pobytu w Zakładzie Karnym bowiem ze świadectwa pracy wynika, że w tym okresie pracował w Fabryce (...) (...). Ponadto wnosił o zaliczenie do stażu pracy okresu służby wojskowej od 26 października 1973 roku do 29 grudnia 1974 roku.

W piśmie z dnia 17 listopada 2014 roku wnioskodawca wnosił o zaliczenie do stażu pracy jako okresu nieskładkowego okresów : od 1 lipca 1977 roku do 20 lipca 1977 roku, od 28 grudnia do 29 grudnia 1974 roku i od 30 grudnia 1974 roku do 25 lutego 1975 roku.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

M. K. (1), urodzony w dniu (...) 1954 roku, złożył w dniu 4 lipca 2014 roku wniosek o przyznanie prawa do emerytury. Wnioskodawca nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego.

(dowód: wniosek o emeryturę k. 1-4 akt emerytalnych)

Wnioskodawca na dzień 1 stycznia 1999 roku legitymuje się ogólnym stażem pracy wynoszącym **24 lata, 9 miesięcy i 19 dni**, w tym 24 lata 9 miesięcy i 19 dni okresów składkowych. Na dzień 1 stycznia 1999 roku wnioskodawca udowodnił 15 lat, 2 miesiące i 29 dni stażu pracy w warunkach szczególnych.

Do ogólnego okresu stażu pracy organ rentowy zaliczył wnioskodawcy następujące okresy zatrudnienia:

- od 08.09.1973 r. do 25.10. 1973 r. w Fabryce (...),
- od 26.10.1973 r. do 27.12.1974 r. okres służby wojskowej przypadający w czasie zatrudnienia w Fabryce (...),
- od 26.02.1975 r. do 26.06.1976 r. w czasie pobytu w Zakładzie Karnym,
- od 26.07.1976 r. do 30.08.1976 r. w Zakładach (...) w R.,
- od 02.09.1976 r. do 30.06.1977 r. okres służby wojskowej przypadający w czasie zatrudnienia w Zakładach (...) w R.;
- od 21.07.1977 r. do 30.04.1978 r. w Zakładach (...) w R.,
- od 01.06.1978 r. do 31.08.1979 r. w Wojewódzkiej Spółdzielni Pracy w P.. Oddział w R.,
- od 01.09.1979 r. do 27.10.1979 r. w Zespole Spichlerzy i Młyna w R.,
- od 13.11.1979 r. do 31.08.1983 r. w (...) w R.,
- od 03.10.1983 r. do 31.12.1998 r. w OSM R.,
- od 01.01.1999 r. do 31.10.2012 r. w OSM R.,

(dowód: decyzja z dnia 23.07.2014 r. k. 9 akt emerytalnych, pismo organu rentowego z dnia 28 października 2010 roku k. 35-36 akt))

M. K. (1) od dnia 8 września 1973 roku był zatrudniony na podstawie umowy o pracę w Fabryce (...) w R. na stanowisku wiertacza. W okresie zatrudnienia wnioskodawca został powołany do odbycia zasadniczej służby wojskowej. Do wojska zgłosił się w dniu 26 października 1973 roku. W trakcie odbywania zasadniczej służby wojskowej w dniach 28 i 29 grudnia 1974 roku został tymczasowo aresztowany i przebywał wówczas w areszcie śledczym. Następnie od dnia 30 grudnia 1974 roku został osadzony w zakładzie karnym, gdzie odbywał karę pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Wojskowego Sądu (...) w S. za przestępstwo z art. 311 § 1 w zw. z art. 59 § 1 kk. Z zakładu karnego został zwolniony dnia 27 czerwca 1976 roku.

Z dniem 17 kwietnia 1975 roku ustał na zasadzie porozumienia stron stosunek pracy łączący wnioskodawcę z Fabryką (...) w R..

W trakcie odbywania kary pozbawienia wolności M. K. (2) był zatrudniony odpłatnie w okresie od 26 lutego 1975 roku do 26 czerwca 1976 roku jako pracownik fizyczny.

(dowód: świadectwo pracy z dnia 30 listopada 1979 roku k. 15, świadectwo zwolnienia k. 16-16verte, kserokopia książeczki wojskowej k. 5, informacja o okresie pełnienia służby wojskowej k. 19 akt emerytalnych)

Po zwolnieniu z zakładu karnego M. K. (1) od dnia 26 lipca 1976 roku był zatrudniony na podstawie umowy o pracę w Zakładach (...) im. (...) w R. na stanowisku kierowcy. W trakcie zatrudnienia wnioskodawca został ponownie powołany do odbywania zasadniczej służby wojskowej, którą odbywał w okresie od 2 września 1976 roku do 30 czerwca 1977 roku. Po jej odbyciu w dniu 21 lipca 1977 roku powrócił do pracy na okres do 30 kwietnia 1978 roku.

W wystawionym w dniu 12 maja 1978 roku świadectwie pracy wskazano, że wnioskodawca był zatrudniony w Zakładach (...) im. (...) w R. w okresie od 26 lipca 1976 roku do 30 sierpnia 1976 roku i od 21 lipca 1977 roku do 30 kwietnia 1978 roku.

(dowód: świadectwo pracy z dnia 12 maja 1978 roku k. 17 akt , kserokopia książeczki wojskowej k. 5 akt)

Następnie wnioskodawca w okresie od 1 czerwca 1978 roku do 31 sierpnia 1979 roku był zatrudniony w Wojewódzkiej Usługowej Spółdzielni Pracy w P.. Oddział R. na podstawie umowy o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy.

(dowód: świadectwo pracy z dnia 31 sierpnia 1979 roku k. 18)

W okresie od 1 września 1979 roku do 27 października 1979 roku wnioskodawca był zatrudniony w Zespole (...) w R. na podstawie umowy o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy.

(dowód: świadectwo pracy z dnia 29 października 1979 roku k. 19)

W okresie od 13 listopada 1979 roku do 31 sierpnia 1983 roku wnioskodawca był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) w R. na podstawie umowy o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy.

(dowód: świadectwo pracy z dnia 13 września 1983 roku k. 20)

W okresie od 3 października 1983 roku do 31 października 2012 roku wnioskodawca był zatrudniony w (...) Spółdzielni (...) w R. na podstawie umowy o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy.

(dowód: świadectwo pracy z dnia 2 listopada 2012 roku k. 21)

Organ rentowy nie zaliczył wnioskodawcy do ogólnego stażu pracy okresów:

- **od 28 grudnia 1974 roku do 29 grudnia 1974 roku** ponieważ w tym okresie M. K. (1) był tymczasowo aresztowany;

- **od 30 grudnia 1974 roku do 25 lutego 1975 roku** ponieważ w tym okresie odbywał karę pozbawienia wolności w zakładzie karnym i nie był zatrudniony.

(dowód: decyzja z dnia 23.07.2014 r. k. 9 akt emerytalnych, odpowiedź na odwołanie k. 8-9)

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

zważył co następuje :

Odwołanie nie jest uzasadnione.

Stosownie do art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz. U. z 2009r. Nr 153, poz. 1227) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r.

przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy (tj. w dniu 1 stycznia 1999 r.) osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat – dla kobiet i 65 lat – dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa (ust. 2).

Z treści § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8 poz. 43 z późn. zm.), wynika, iż pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach wymienione w Wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

1. osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn,
2. ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Ten „**wymagany okres zatrudnienia**” to okres wynoszący 20 lat dla kobiet i **25 lat dla mężczyzn**, liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczalnymi do okresów zatrudnienia (§ 3 rozporządzenia), natomiast pracą w warunkach szczególnych jest praca świadczona stale i w pełnym wymiarze na stanowiskach wskazanych w załączniku do tegoż aktu (§ 1 i § 2 rozporządzenia).

Z analizy wyżej wymienionych przepisów wynika, że podstawą przyznania prawa do emerytury na podstawie art. 32 ustawy jest nie tylko legitymowanie się 15-letnim stażem pracy w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze na dzień 1 stycznia 1999r., ale także posiadanie wymaganego stażu ogólnego, który dla mężczyzn wynosi 25 lat.

Spór w przedmiotowej sprawie sprowadza się do ustalenia, czy wnioskodawca ma wymagany 25-letni ogólny staż pracy. Organ rentowy ustalił bowiem, że ogólny staż pracy wnioskodawcy wynosi 24 lata, 9 miesięcy i 19 dni. Natomiast wnioskodawca twierdzi, że ma wymagany 25 –letni staż pracy, gdyż organ rentowy bezpodstawnie nie zaliczył mu do ogólnego stażu pracy okresu:

- od 28 grudnia 1974 roku do 29 grudnia 1974 roku okres osadzenia w areszcie śledczym na podstawie postanowienia o tymczasowym aresztowaniu;
- od 30 grudnia 1974 roku do 25 lutego 1975 roku – okres osadzenia w zakładzie karnym w wykonaniu prawomocnego wyroku sądu wojskowego skazującego wnioskodawcę na karę pozbawienia wolności;
- od 1 lipca 1977 roku do 20 lipca 1977 roku okres pomiędzy zakończeniem czynnej służby wojskowej a podjęciem zatrudnienia w zakładzie pracy, w którym wnioskodawca pracował przed powołaniem do wojska;

Stanowisko wnioskodawcy nie zasługuje na uwzględnienie. Organ rentowy w sposób prawidłowy obliczył ogólny staż pracy skarżącego, w oparciu o przedstawioną przez M. K. (1) dokumentację w postaci kserokopii świadectw pracy, książeczki wojskowej i świadectwa zwolnienia z zakładu karnego.

Do ogólnego stażu pracy podlegają zaliczeniu tylko te okresy, które zostały enumeratywnie wyliczone w ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS (Dz.U. Nr 162, poz. 1118 ze zm.) jako okresy składkowe (art. 6) oraz jako okresy nieskładkowe (art. 7 ustawy). Wśród wymienionych tam okresów ustawodawca nie wymienia okresu pomiędzy zakończeniem czynnej służby wojskowej a podjęciem zatrudnienia w zakładzie pracy, w którym

odbywający służbę wojskową pracował przed powołaniem do wojska, ani okresu osadzenia w zakładzie karnym lub areszcie śledczym.

W art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy ustawodawca zalicza do okresów składkowych jedynie okresy czynnej służby wojskowej w Wojsku Polskim lub okresy jej równorzędne albo okresy zastępczych form tej służby.

Organ rentowy na podstawie art. 6 ustęp 1 pkt 4 ustawy zaliczył wnioskodawcy okresy czynnej służby wojskowej do ogólnego stażu pracy. Są to okresy od 26.10.1973 r. do 27.12.1974 r. okres służby wojskowej przypadający w czasie zatrudnienia w Fabryce (...) oraz od 02.09.1976 r. do 30.06.1977 r. okres służby wojskowej przypadający w czasie zatrudnienia w Zakładach (...) w R..

Przepis art. 6 ustęp 1 pkt 4 ustawy wyraźnie wskazuje, że do okresów składkowych można zaliczyć tylko okres czynnej służby wojskowej, a nie sporny okres przerwy od 1 lipca 1977r. do 20 lipca 1977r. przypadający pomiędzy zakończeniem służby wojskowej w dniu 30 czerwca 1977r., a przed podjęciem zatrudnienia w zakładzie pracy, w którym pracował przed powołaniem do wojska, co nastąpiło w dniu 21 lipca 1977r.. W okresie tym wnioskodawca nie świadczył pracy.

Podstawy do zaliczenia spornego okresu jako okresu składkowego lub nieskładkowego w myśl przepisów ubezpieczeniowych nie stanowi także art. 120 ust 1 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz.U. Nr 44, poz. 220 ze zm.). W myśl tego przepisu pracownikowi, który **w ciągu trzydziestu dni** od dnia zwolnienia z czynnej służby wojskowej podjął pracę u pracodawcy, u którego był zatrudniony w dniu powołania do tej służby, czas **odbywania służby wojskowej wlicza się do okresu zatrudnienia** u tego pracodawcy w zakresie wszystkich uprawnień wynikających ze stosunku pracy. Przepis ten określa uprawnienia pracownika kończącego odbywanie czynnej służby wojskowej i jednocześnie obowiązki zakładu pracy w zakresie stosunku pracy. I tak, zakład pracy zatrudniający pracownika przed powołaniem go do wojska w momencie zakończenia przez niego służby wojskowej ma obowiązek ponownego zatrudnienia go na stanowisku uprzednio zajmowanym lub równorzędnym pod względem rodzaju pracy i wynagrodzenia i zaliczenia okresu zasadniczej służby wojskowej do wszelkich uprawnień związanych z tym zatrudnieniem, a jedynym warunkiem koniecznym dla zachowania tych uprawnień jest fakt zgłoszenia powrotu do pracy w ciągu 30 dni od zwolnienia ze służby. Termin 30 dni wymieniony w tym przepisie jest więc terminem nieprzekraczalnym, w którym pracownik ma wyrazić wolę powrotu do pracy, ale nie może być zaliczony jako okres składkowy, bądź nieskładkowy, a to z tej przyczyny, że brak jest w dyspozycji ww. przepisu jakichkolwiek szczególnych uregulowań w tym zakresie. Wręcz odwrotnie, przepis ten mówi wprost o zaliczeniu do uprawnień wynikających ze stosunku pracy jedynie okresu odbywania czynnej służby wojskowej (tak. por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 20 października 2005r., III AUa 1336/04).

Wnioskodawcy nie może zostać zaliczony do stażu pracy także okres od 28 grudnia 1974 roku do 25 lutego 1975 roku. W tym bowiem okresie czynna służba wojskowa odbywana przez skarżącego od 26.10.1973 r. została przerwana, na skutek osadzenia go początkowo w areszcie śledczym w dniach 28-29 grudzień 1974r., a następnie w zakładzie karnym w dniach od 30 grudnia 1974r. do 25 lutego 1975r. Wnioskodawca w wyniku odbywania kary pozbawienia wolności nie powrócił do zakładu pracy, w którym był zatrudniony przed powołaniem po raz pierwszy do wojska, a mianowicie do Fabryki (...) w R.. W związku z powyższym w Fabryce (...) w R. wykonywał pracę w ramach umowy o pracę jedynie w okresie od dnia 8 września 1973r. do dnia 25 października 1973r. i okres ten został przez organ rentowy zaliczony do ogólnego stażu pracy skarżącego. Okoliczności tej nie zmienia fakt, że w świadectwie pracy z dnia 30 listopada 1979r. Fabryka (...) w R. zaświadczyła, że skarżący był tam zatrudniony od 8 września 1973r. do dnia 17 kwietnia 1975r. Świadectwo pracy nie jest dokumentem urzędowym w rozumieniu art. 244 k.p.c., nie korzysta zatem z domniemania prawdziwości i autentyczności, a jest tylko dokumentem prywatnym, który stanowi jedynie dowód tego, że osoba która go podpisała złożyła oświadczenie w nim zawarte (art. 245 k.p.c.). Świadectwo pracy wydane pracownikowi przez pracodawcę stanowi jedynie domniemanie i podstawę do przyjęcia, iż okres pracy w nim podany jest okresem zatrudnienia. Dlatego Sąd pomimo przedłożenia wystawionego przez pracodawcę świadectwa pracy, może prowadzić postępowanie dowodowe zmierzające do ustalenia, czy wnioskodawca faktycznie wykonywał pracę w okresie objętym świadectwem. Tym bardziej, że prawdziwość świadectwa została zakwestionowana przez organ rentowy. W takiej

sytuacji to na skarżącym jako osobie, która chciała z takiego dokumentu skorzystać, spoczywał ciężar dowodu, że dokument ten jest zgodny z rzeczywistym stanem rzeczy.

Wnioskodawca nie sprostął temu obowiązkowi. Ze zgromadzonych w sprawie dokumentów wynika bowiem, że w okresie od dnia 26 października 1973r. do dnia 17 kwietnia 1975 roku nie pozostawał on w zatrudnieniu w Fabryce (...) w R., co zresztą skarżący sam przyznał.

W tym okresie wnioskodawca odbywał czynną służbę wojskową od 26 października 1973r. do dnia 27 grudnia 1974r., co potwierdza pismo Wojskowej Komendy Uzuppełnień z dnia 14 czerwca 2013 roku (k. 19 akt emerytalnych) i okres ten został mu zaliczony do ogólnego stażu pracy na podstawie art. 6 ustęp 1 pkt 4 ustawy przez organ rentowy. Następnie służba wojskowa została przerwana na skutek tymczasowego aresztowania wnioskodawcy w dniach 28 – 29 grudnia 1974 roku oraz pozbawienia wolności w okresie od 30 grudnia 1974r. do 27 czerwca 1976 roku w wykonaniu prawomocnego wyroku Wojskowego Sądu (...) w S. skazującego go za przestępstwo z art. 311 § 1 w zw. z art. 59 § 1 k.k.

Okres osadzenia w więzieniach lub innych miejscach odosobnienia na terytorium Polski na mocy skazania albo bez wyroku po dniu 31 grudnia 1956 r., jest w myśl art. 6 ust. 1 pkt 8 ustawy o emeryturach i rentach z FUS okresem składkowym, tylko wówczas gdy osadzenie było związane z działalnością polityczną. Nie ulega wątpliwości, że osadzenie wnioskodawcy w areszcie śledczym oraz zakładzie karnym nie było związane z jego działalnością polityczną. Wnioskodawca został bowiem skazany za przestępstwo z art. 311§1 w zw. z art. 59§1 obowiązującego wówczas kodeksu karnego z 19 kwietnia 1969r., tj. za czynną napaść żołnierza na przełożonego o charakterze chuligańskim.

Skoro osadzenie skarżącego nie miało związku z działalnością polityczną, to okres osadzenia może być jednocześnie okresem ubezpieczenia tylko na warunkach art. 6 ust 2 pkt 4 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. W myśl tego przepisu za okresy składkowe uważa się również przypadające przed dniem 15 listopada 1991 r. **okresy pracy wykonywanej w czasie odbywania** na obszarze Państwa Polskiego **kary pozbawienia wolności**, kary aresztu za wykroczenie oraz **w czasie tymczasowego aresztowania** - w wymiarze czasu pracy nie niższym niż połowa pełnego wymiaru czasu pracy określonego dla takiej pracy, za które została opłacona została składka na ubezpieczenie społeczne albo za które nie było obowiązku opłacania składek na ubezpieczenie społeczne.

Z dokumentacji osobowej M. K. (1) wynika, że w czasie odbywania kary pozbawienia wolności wykonywał on pracę jedynie w okresie od 26 lutego 1975 roku do 26 czerwca 1976 roku. I ten okres został zaliczony przez organ rentowy do jego ogólnego stażu pracy na podstawie art. 6 ust. 2 pkt 4 ustawy.

Tym samym pozostały okres osadzenia wnioskodawcy w areszcie oraz zakładzie karnym tj. okres od 28 grudnia 1975 roku do 25 lutego 1976 roku, w którym to wnioskodawca faktycznie nie świadczył żadnej pracy, nie może mu zostać zaliczony do ogólnego stażu pracy. Nie jest to bowiem ani okres składkowy ani okres nieskładkowy w rozumieniu przepisów ubezpieczeniowych.

Z dokumentacji osobowej M. K. (1) wynika, że pozostawał on w zatrudnieniu w okresach: od 08.09.1973r. do 25.10.1973r., od 26 lutego 1975r. do 26 czerwca 1976r., od 26.07.1976r. do 30.08.1976r., od 21.07.1977r. do 30.04.1978r., od 01.06.1978r. do 31.08.1979r., od 01.09.1979r. do 27.10.1979r., od 13.11.1979r. do 31.08.1983r., od 03.10.1983r. do 31.10.2012 r. Okresy te zostały zaliczone wnioskodawcy przez organ rentowy jako okresy składkowe, co znajduje potwierdzenie w treści pisma organu rentowego z dnia 28 października 2014 roku (k. 35-36) oraz wykazu wprowadzonych okresów ubezpieczeniowych (k. 15-16 akt kapitałowych), z tym, że okres ostatniego zatrudnienia został zaliczony jedynie do dnia 31 grudnia 1998r. Powyższe wynika z brzmienia art. 184 ust 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, zgodnie z którym wymagany 25-letni ogólny staż pracy mężczyzna musi osiągnąć przed wejściem w życie w/w ustawy, czyli przed 1 stycznia 1999r. Do stażu pracy organ rentowy zaliczył wnioskodawcy także okres czynnej służby wojskowej od 26.10.1973r. do dnia 27.12.1974r. oraz od 2.09.1976r. do 30.06.1977r.

Biorąc zatem pod uwagę, że organ rentowy w sposób prawidłowy wyliczył ogólny staż pracy wnioskodawcy na 24 lata 9 miesięcy i 19 dni oraz to, że staż ten jest niższy od wymaganego przepisami ustawy o emeryturach i rentach z

FUS (25 lat), brak podstaw do przyznania wnioskodawcy emerytury przewidzianej dla pracowników zatrudnionych w szczególnym charakterze.

Z tych względów Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, nie znajdując podstaw do uwzględnienia odwołania, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji.